

Tekst gwarowy 3 — Bugaj (B. Karaś)

Autor: Halina Karaś

{smoothgallery image=F4100.jpg&title=Barbara Karaś&caption=Barbara Karaś}Tekst nagrała Halina Karaś, wstępny zapis – Monika Kresa, weryfikacja zapisu i opracowanie – Halina Karaś. Informatorka: Barbara Karaś, z domu Bugno, ur. w 1933 r. w Bugaju. Była najmłodszym dzieckiem w wielodzietnej rodzinie. Ojciec był miejscowym kowalem i wiejskim poetą (jego brat na początku XX wieku kształcił się w jasielskim gimnazjum, a następnie studiował we Lwowie, gdzie zmarł trzy miesiące przed święceniami kapłańskimi). Ukończyła 4 klasy szkoły podstawowej w Bugaju. Po wojnie poszła do Biecza do klasy VII (ostatniej klasy szkoły podstawowej) i jednocześnie do I klasy szkoły krawieckiej, ale musiała przerwać naukę ze względu na biedę i śmierć ojca. Po wyjściu za mąż pracowała na niewielkim gospodarstwie (niecałe 2 ha) i wychowywała czworo dzieci. W 1971 r. ukończyła kurs krawiecki i zaczęła pracować jako chałupniczka. Nie wyjeżdżała nigdzie na dłużej z rodzinnej wsi. O pracy w kuźni

{vm}T405.mp3|L{/vm}

A w kuźni jak pracowali? Ano w kuźni to w kuźni to bywał taki miech i jo miechałam tatusiowi i tatuś grzoli żelazło w łogniu to czeba było troche kłoksu, troche takiego wyngła, bo takim wynglym by żelazło sie nie rozgrzoło tak, tylko kłoksym polili, no to różne rzeczy robili, {tt}wozy (labializacja w śródgłosie)|włozy{/tt} kuli, tam blaski klepali, no brony robili, no różne takie kowalskie rzeczy. To chłóć kiedy i młotym pobiłam jag nie było brata w domu, bo Jasiek był starszy łode mnie szesnoście lot, no to, to łon robił z tatusim w kuźni, ale jak go nie było to i jo młotym troske biłam takim mniyjsym, bo taki wielki to to bym nie u, nie {tt}uniosła (brak przegłosu e > o)|uniesła{/tt}. No i tam dużo chłopów przychłodziło do kuźni, {tt}‘kiedykolwiek’|chłóćkiedy{/tt} to poklepali blaske komu, no to jak ktoś ni miał piniyndzy, no to nie zapłacił, to: Bóg zapłać powiedział, no to jak tatuś przysed wiecour do {tt}chałupy, tj. do domu|chołpy{/tt}, to mamusia {tt}pluralis maiestaticus|godajom{/tt}: Mos ta jakie pinioundze? A tatuś godo: A no, ni mom wielo, no bo tacy biyndni byli, co łoni sami ni majom, ale wiys co, {tt}zdrobnienie od imienia Apolonia|Płolka{/tt}, jo ci płowiym, ze lepsze u mnie „Bóg zapłać”, jak jak te piniondze, bo jak Pon Bóg zapłaci to {tt}jest lepiej; fonetyka międzywyrazowa udźwięczniająca|jez lepi{/tt} jak żeby człowiek zapłacił.